646/02

Den 27. maj 2002 blev i sag nr. 56.470:

xxxxxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet med virkning fra den 1/2 2001 er ophørt med at yde forsikringsdækning for et anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort af klageren, at hendes generelle erhvervsevne efter denne dato er nedsat med mindst 50 %.

Selskabet har ydet fuld forsikringsdækning – invaliderente samt præmiefritagelse – i perioden fra den 13/5 2000 til den 1/2 2001.

I sagen er fremlagt speciallægeerklæring af 17/11 2001, hvoraf fremgår: "Forsikringsselskabet Codan har anmodet om speciallægeerklæring fra speciallæge i psykiatri til vurdering af KHH's erhvervsevne. Erklæringen bygger på fremsendte sagsakter, Journaloplysninger fra psykiatrisk afdeling, Silkeborg Centralsygehus og Center for Selvmordsforebyggelse i Risskov samt samtale med KHH den 9. november 2001. ... I ca. 1 år forud for sygdomsdebuten i februar 2000 beskriver KHH, at hun har været udsat for flere belastende faktorer. I januar 1999 blev hun ansat i en institution for unge adfærdsvanskelige mellem 14-18 år. Der var gennemsnitligt 5 unge på institutionen. Hun var blevet lovet, at der ikke var unge, der havde udøvet personfarlig kriminalitet. Dette viste

sig ikke at holde stik. En af dem havde en dom for vold. Det gjorde hende meget nervøs, for denne person vidste hvor hendes niece boede, og hun blev så bange for, at hvis ikke hun føjede ham, ville han gøre denne niece fortræd. Hun nævnte dette for souschefen, men fik bare at vide, at ham skulle hun ikke være bange for. Han ville ikke gøre noget, for han vidste, at hvis han gjorde dette, ville han blive fængslet igen. KHH vidste om denne person, at han havde været med til at lave en bande, som havde fanget en person, som de havde taget med i skoven og gennembanket. Hun vidste også, at han kunne give udtryk for ét, som han syntes var forfærdeligt at gøre, og derefter gå, ud og gøre det. Hun var meget bange for ham, men hun fik det aldrig sagt til lederen af frygt for, at hun så ville blive fyret. ... Hun blev meget optaget af de unges verden, og hun kunne næsten ikke undgå at komme til at tale deres forråede, smalsporede og destruktive sprog. Dette kulminerede i februar 2000, hvor hun skulle på lejr med de unge. Hun kunne slet ikke overskue og magte det mere. Hun kunne ikke glæde sig over noget. Hun fik selvmordstanker, og hun kunne ikke stå imod, hvorfor hun den 10. februar 2000 kørte ud i en skov, hvor hun forsøgte selvmord med kulilteforgiftning fra bilen. Hun afbrød på grund af en svær svie i øjnene, hvorefter hun søgte læge. Hun blev henvist til Center for Selvmordsforebyggelse, hvorfra hun blev indlagt på psykiatrisk afdeling. Efterfølgende indlæggelsen på psykiatrisk afdeling var hun i en periode i gruppeterapi på psykoterapeutisk afdeling, Psykiatrisk Hospital i Århus. Hun fik det gradvis bedre og bedre, men hun oplevede i sommeren 2000 et nyt traume. Hun angiver, at hun var i behandling hos en læge, som gav udtryk for at forstå hende, hvorfor hun betroede sig til ham. Hun blev inviteret hjem til en grillaften med ham og hustruen. Hun fandt det hyggeligt, men pludselig var hustruen borte, hvorefter denne læge lagde seksuelt an på hende. Hun følte på ny, at hun var blevet svigtet, og hun følte sig magtesløs over det. Hun kontaktede politi og advokat, som frarådede hende at gøre noget videre ved det, idet det altid ville blive påstand mod påstand. I dag har hun fået det betydeligt bedre, men hun føler sig fortsat meget træt og i dårligt humør. Det kan svinge meget fra dag til dag. Hun føler ikke, at hun vil kunne stole på sin energi. Nattesøvnen er vekslende, hvor hun nogle nætter sover godt, og andre nætter er vågen til klokken 4. For det meste foretager hun sig kun noget indendøre, men hun kan finde på at tage en løbetur. Igennem et års tid var hun holdt op med at læse og se TV, men nu kan hun bedre koncentrere sig om det igen. Hun er i dag bange for konflikter. I sådanne situationer trækker hun sig tilbage. Hun mener derfor, at det vil være umuligt for hende at arbejde på insti-

tutioner lignende dem, hun har arbejdet på. Hun er også tilbøjelig til at tage andres problemer på sig. Hun mener, at hun har alt for stor empati, men hun kan ikke sætte grænser, idet hun involverer sig. Hun mener derimod, at det nok vil være muligt for hende med tiden at kunne varetage et andet mindre følelsesmæssigt krævende arbejde, men hun ved ikke hvad. KHH har i forløbet ikke haft tegn på psykose i form af vrangforestillinger, hallucinationer eller mani. Der er heller ikke forekommet angstsymptomer. ... **Konklusion:** KHH er en 38-årig kvinde, der i løbet af opvæksten har følt sig tilsidesat og ensom. Hendes relation til andre mennesker har udviklet sig med betydelig usikkerhed for at komme i for tæt kontakt samtidig med et behov for at søge denne kontakt. Kontaktforstyrrelsen gør sig især gældende i forhold til mænd, hvor hun på trods af et ønske om derom ikke har formået at leve i et stabilt parforhold. Hun er gentagne gange løbet ind i situationer, hvor hun på grund af manglende grænsesætning og angst for at blive afvist, har ladet tilnærmelser gå for langt, hvorved hun har ladet sig krænke og følt sig krænket. Angsten for ikke at være god nok har også medført en omskiftelig erhvervskarriere. Grundlæggende lider KHH følgende af en personlighedsforstyrrelse, der mest er i overensstemmelse med **'F60.6 Ængstelig (evasiv) personlighedsstruktur'**. På denne baggrund har hendes arbejdssituation det sidste års tid før sygdomsdebuten været belastende og udløsende årsag til en dekompensering til en egentlig **'F32.1 Depressiv enkeltepisode af moderat grad'** i foråret 2000. Der er stadig en restdepression med elementer af posttraumatisk belastningsreaktion, uden at hun opfylder kriterierne for dette, tilbage. KHHs personlighed er efterfølgende formentlig blevet yderligere sårbar. KHH vil således ikke kunne vende tilbage til sit seneste erhverv som institutionsmedarbejder. Derimod vurderes det, at hun kan vende tilbage til et andet erhverv, som ikke er så følelsesmæssigt belastende, som de erhverv, der indebærer relationer og grænsesætning til andre mennesker. Det vurderes, at KHH kan vende tilbage til et sådant erhverv uden begrænsning i erhvervsevnen. Det vurderes, at KHH formentlig vil profitere af en sygemelding 3-6 måneder endnu på grund af hendes sårbarhed, hvorefter det vil være hensigtsmæssigt med en overgangsperiode med deltidsansættelse i yderligere 3-6 måneder inden hun fuldt kan vende tilbage til arbejdsmarkedet."

Klagerens advokat har i skrivelse af 9/8 2001 til selskabet bl.a. anført, at: "Til **støtte** for den fremsatte klage gøres det **gældende**, at klagerens fortsatte sygemelding er udtryk for, at klageren i ethvert erhverv har en nedsat erhvervsevne. Havde erhvervsevnen

alene været nedsat i pædagogerhvervet, ville klageren forlængst være arbejdsprøvet i andre erhverv, og retten til sygedagpengene var bortfaldet. Tværtimod har kommunen forlænget retten til sygedagpenge og har udskudt arbejdsprøvning på grund af klagerens sårbare tilstand. Det gøres videre **gældende**, at nedsættelsen af erhvervsevnen svarer til den nedsættelse, der var til stede i år 2000, og at klageren derfor har krav på 100 % dækning og præmiefritagelse. Der er intet grundlag for at ansætte nedsættelsen lavere end i den første periode. Klagerens bedring var så kortvarig, at der ikke kan bygges noget på den. Det gøres endelig **gældende**, at Codan alene kan nedsætte ydelsen eller lade denne bortfalde, såfremt Codan kan godtgøre, at klagerens erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 50 %, henholdsvis 66 2/3 %. Det gøres herunder **gældende**, at Codan ikke har løftet denne bevisbyrde."

I selskabets skrivelse af 21/12 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Efter en fornyet gennemgang af sagen skal den trufne afgørelse fastholdes. ... Det fremgår af erklæring fra forsikredes egen læge dateret 21. november 2000, at forsikredes tilstand var bedret væsentligt og i forbindelse med egen læges vurdering af forsikredes erhvervsevne blev det vurderet, at forsikrede ville kunne tiltræde 'det rigtige job' allerede på dette tidspunkt. Det fremgår af statusattest fra forsikredes egen læge dateret 5. januar 2001: *K.H. er af en sådan karakter, at hun uden arbejdsprøvning ville kunne starte direkte, hvis hun evt. kunne skaffes et job som sælger, f.eks. i forretning eller andet firma.* Når disse oplysninger sammenholdes med oplysningerne i speciallægeerklæringen fra H.J.S., og med oplysningerne om forsikredes uddannelse og tidligere virksomhed, skal det fastholdes, at forsikrede ikke har opfyldt betingelserne for udbetaling af ydelse ved tab af erhvervsevne og fritagelse for betaling af præmie efter den 1. februar 2001, hvor forsikringsydelserne er blevet indstillet. Codan finder således, at den indhentede erklæring understøtter vurderingen af, at forsikredes generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 50 %, selv om erhvervsevnen i hidtidige erhverv måtte være yderligere nedsat."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 3. Dækning ved tab at erhvervsevne.** ... Forsikringen giver ret til erstatning, hvis den forsikredes generelle erhvervsevne i forsikringstiden nedsættes på grund af helbredsforringelse (sygdom eller ulykkestilfælde), uden at det skyldes forsæt. Tab af erhvervsevne foreligger, når den forsikrede ikke længere er i stand til - bedømt under hensyntagen til den forsikredes nuværende til-

stand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. ... Erstatning for tab af erhvervsevne som følge af helbredsforringelse udbetales, såfremt erhvervsevnen nedsættes med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne efter følgende regler: - nedsættes erhvervsevnen med mellem halvdelen og totrediedele af den fulde erhvervsevne, udbetales halvdelen af forsikringsydelsen. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen. - nedsættes erhvervsevnen med totrediedele eller mere af den fulde erhvervsevne, udbetales den fulde forsikringsydelse, og der ydes fuld fritagelse for betaling af præmie. Hvis erhvervsevnen ikke er nedsat med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af tab af erhvervsevne eller fritagelse for betaling af præmie."

Nævnet udtaler:
Efter de foreliggende lægelige oplysninger finder nævnet, at klagerens generelle erhvervsevne også efter 1/2 2001 er nedsat med mindst 50 %. Dette gælder efter nævnets opfattelse for den resterende del af 2001, hvorimod der ikke foreligger de herfor fornødne lægelige oplysninger for så vidt angår indeværende år.

Efter det således anførte

b e s t e m m e s:

Selskabet, Codan Forsikring, skal - med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 - yde klageren fortsat forsikringsdækning m.v. for perioden 1/2 - 31/12 2001.

I øvrigt kan klagen ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand